

Kan vi synge Deilig er jorden i år også?

Biskop Jan Otto Myrseth

Påsken 2020 var den første uten tradisjonelle påskegudstjenester i Norge siden tidlig middelalder. Til og med under 2. verdenskrig ble det avholdt gudstjenester. Nå går vi mot en helt spesiell juletid, hvor koronabegrensningene vil sette sitt preg på livet så vel i hjemmet som i kirken og samfunnet. Men det betyr ikke at julens budskap er mindre aktuelt.

En av våre kjæreste julesalmer ble skrevet mot bakteppet av en pågående krig. B.S. Ingemann var rystet over den brutale treårskrigen mellom Danmark/Norge og Preussen og skrev «Deilig er jorden» som en protestsang. Når vi også dette året synger «Fred over jorden, menneske, fryd deg!», er det ikke som en besvergelse med øynene lukket for verdens elendighet. Nei, vi tar ekstra godt i og protesterer mot at ondskapen og dødskreftene skal få fritt spillerom. Og vi synger på trass i troen på det glade budskapet om at «Oss er en evig Frelser født!»

Jesu fødsel fant sted under ganske kummerlige kår i en tid med okkupasjon og fremmedstyre. Josef og Maria måtte legge ut på en strabasiøs vandring og møtte stengte dører på alle vertshus. I stallen, eller grotten, der verdens frelser kom til verden var det temmelig sikkert dårlig med medisinske instrumenter og så som så med den hygieniske standarden. Men det var slik Gud gjorde sin entré i vår verden. Det var ikke et slott eller palass som ventet ham. Han gjorde seg fattig og hjelpeløs for vår skyld. Men vanskelighetene for den lille familien var ikke over. Etter kort tid ble de fordrevet fra Betlehem som resultat av kongens brutale forfølgelse og havnet som flyktninger i Egypt.

Altfor mange vil i år møte stengte dører når man så inderlig gjerne skulle fått med seg en julegudstjeneste eller en adventskonsert. Vi som arbeider i kirken vil så gjerne slå opp dørene, tenne lysene og rope ut et helhjertet velkommen! I stedet må vi tenne lys på andre måter. Ja, for det er kirkens oppgave: å rope ut at lyset skinner i mørket, og at intet sted på jorden er gudsforlatt.

Vi mennesker har et dypt behov for det som varer, ja, en lengsel etter det som sprenger hverdagens grenser og åpner for evigheten. Det er derfor kirken finnes.

I år må vi alle finne nye måter å gi håpet rom på. Kanskje denne jula kan bli en anledning til å hente fram igjen gamle – eller etablere nye - familietradisjoner som å lese juleevangeliet ved middagsbordet, synge julesanger og gå rundt juletreet? Enda flere enn vanlig vil kanskje kunne få med seg TV-gudstjenesten på NRK? Eller en gudstjeneste overført fra den lokale kirken? Kanskje tar du sjansen på å hente fram sangstemmen og la dine egne toner blande seg med Sølvguttenes vakre sang når de stemmer i «Deilig er jorden»? I denne protestsangen klinger også i år håpet om at det finnes en underlig og vidunderlig sammenheng mellom himmel og jord, mellom Gud og menneske – «i barnet, lagt på strå».